

ת"פ 38870/11/10 - מדינת ישראל נגד י ב

בית משפט השלום בקריית גת - בשבתו בבימ"ש אשקלון

ת"פ 38870-11-10 מדינת ישראל נ' ב

בפני
בעניין: כבוד השופטת נועה חקלאי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

י ב

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 + 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 19.11.10 בחניית אולם אירועים באשדוד, עת הנאשם היה בגילופין, תקף הנאשם שלא כדין את בת זוגו, בכך שהכה מכות בפניה ובצלעותיה בצד שמאל. כתוצאה מהתקיפה המתוארת לעיל נגרמו למתלוננת חבלות של ממש בדמות סימני אדמומיות בגבה בצד שמאל למטה, סימני אדמומיות מתחת לחזה בצד ימין וכן שריטה בצווארה.

הסדר טיעון

2. ביום 13.6.11 הציגו הצדדים הסדר לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יורשע בו וישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עמדת המאשימה למאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 9.2.12 ציין שירות המבחן כי הנאשם נידון בגין עבירות דומות. לדברי הנאשם על רקע היותו מכור לאלכוהול, אינו יכול לשלוט בדחפיו התוקפניים. שירות המבחן סקר את הרקע האישי, המשפחתי

והעברייני של הנאשם. הנאשם, היה בן 26 נכון למועד עריכת תסקיר זה, נמצא במערכת יחסים עם המתלוננת כ-6 שנים ולהם 2 ילדים. כמו כן, הינו אב לילד מנישואים קודמים, עמו אינו בקשר. הנאשם תיאר התדרדרות בתפקודו במישור התעסוקתי בעקבות שתייה מרובה.

המתלוננת שהתה אותה עת במקלט לנשים מוכות. תיארה מערכת יחסים באווירה של מתח ותחושת איום המבוססת על יחסי כוח מצדו של הנאשם והתנהלותו מתוך רצון לשלוט בה, ותיארה הרגלי שתייה יומיומית. שירות המבחן התרשם מאדם בעל גבולות פנימיים חלשים שפיתח תלות עמוקה באלכוהול.

הנאשם הביע מוטיבציה לטיפול בבעיית האלכוהול, אך בשל היותו אסיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית.

4. בתסקיר מיום 3.4.17 ציין שירות המבחן כי הנאשם הגיע לפגישה כשהוא נודף ריח של אלכוהול. הנאשם הציג מסמך רפואי, סובל ממחלות על רקע שימוש יתר באלכוהול, מטופל תרופתית.

בהתייחס לעבירה הנדונה הנאשם הכחיש את המיוחס לו, לדבריו לא פעל באלימות כלפי המתלוננת וכי כיום היחסים בין השניים טובים, הוא דואג להעביר לה את דמי המזונות ולשמור על קשר עם ילדיהם המשותפים.

הנאשם שלל קיומה של בעיה והתייחס לשתיית אלכוהול כדרך חיים שאינה מפריעה לו ולאחרים, לא גילה נכונות להפסיק השתייה או להשתלב בטיפול. במצב דברים זה, שירות המבחן העריך כי לא ניתן לשלול סיכון להישנות התנהגות פוגענית מצדו.

שירות המבחן לא הצליח להשיג את המתלוננת.

לאור עמדת הנאשם, והעדר שיתוף הפעולה, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה הגישה טיעונים לעונש בכתב.

בסעיף 10 לטיעונים הכתובים התייחסה המאשימה לנסיבות ביצוע העבירה, אשר נמחקו מכתב האישום המתוקן ובסעיף 12 רישא, הוזכרו נסיבות שכלל אינן קשורות לתיק זה, לפיכך סעיפים 10 ו-12 רישא לא נלקחו בחשבון במסגרת שיקולי הענישה.

המאשימה ציינה כי הנאשם יליד 1985 ולחובתו 4 הרשעות קודמות, הנאשם ריצה מאסר בגין עבירות דומות. הפנתה לחומרת העבירה, חומרת התוצאה ולחומרת הפגיעה בערך המוגן, כשהנאשם בגילופין, הפנתה לתסקיר והגישה פסיקה.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, וענישה נלווית ועתרה להטיל על הנאשם ענישה ברף הבינוני של המתחם.

6. ב"כ הנאשם הפנה לזמן שחלף (עבירה משנת 2010). לדבריו הנאשם היה סבור שתיק זה צורף לתיק עליו נשפט ונדון לעונש מאסר, בדיעבד התברר שהוא לא הבין את ההסדר. מאז לא נפתחו לו תיקים. ב"כ הנאשם ציין כי מאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים, הוא אינו בקשר עם המתלוננת, מקפיד לשלם מזונות באופן קבוע, מקיים זוגיות אחרת, מצבו הרפואי מאוד קשה (הוצגו מסמכים רפואיים) לדבריו לפני מספר חודשים הפסיק לשתות ומודע לכך שאם יחזור לשתות עלול למות, עקב מצבו איבד את כושר עבודתו ופוטר (נ/2). מצבו הכלכלי קשה, הנאשם מצוי בכינוס נכסים (הוצג מסמך). ב"כ הנאשם ציין כי העבירה בוצעה לפי תיקון 113 לחוק ועל כן אין צורך בקביעת מתחמים, ועתר להסתפק בענישה מותנית.

5. הנאשם ביקש לומר כמה דברים. לדבריו הוא אדם אחר ממה שהיה. מצבו הבריאותי ממש רע והוא משלם מזונות קבוע לשני ילדים.

דין

מתחם העונש ההולם

6. **הערך המוגן בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש** הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו, ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

בית המשפט העליון הביע דעתו לא אחת בדבר הצורך להילחם בתופעת האלימות על ידי הטלת עונשים מרתיעים וממשיים.

על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בנבו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיטורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

7. **מידת הפגיעה בערך המוגן** בעבירת התקיפה היא ברף הבינוני. התקיפה מתבטאת בכך שהנאשם היכה את המתלוננת, במכות בפניה ובצלעותיה בצד שמאל. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת סימני אדמומיות בגבה בצד שמאל למטה, סימני אדמומיות מתחת לחזה בצד ימין וכן שריטה בצווארה.

8. באשר ל**נסיבות ביצוע העבירה** נתתי דעתי לכך שהנאשם ביצע העבירה שעה שהיה בגילופין, במקום ציבורי והאלימות הופעלה כלפי בת זוגו. נתתי דעתי לכך שלא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכום בביצועה, לא היה שימוש בנשק קר או חם. לקחתי בחשבון שנגרמו למתלוננת חבלות של ממש הגם שלא חבלות חמורות.

9. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של תקיפת בת זוג** הגורמת חבלה של ממש מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, החל ממאסר מותנה ועד למאסר לתקופה ממושכת. ראו למשל:

רע"פ 11/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.01.15) תקיפה בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת זוג. המבקש איים על המתלוננת שהיתה בהריון מתקדם. באותו מועד סטר לה ובעט בבטנה. כתוצאה מכך נזקקה לטיפול רפואי. ביום אחר, תקף המבקש את המתלוננת בכך שאחז בשערותיה, ניער את ראשה וסטר בפניה. נגרמו למתלוננת נפיחות מתחת לעין שמאל, דם ניגר מאפה ונראה עליו סימן כחול. המבקש לא נטל אחריות למעשיו. **נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל**. על המבקש נגזרו 7 חוד' מאסר בפועל ו-7 חודשי מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחה.

רע"פ 8833/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (23.12.15), תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש תקיפה סתם ואיומים. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו בזמן האירועים, בארבע הזדמנויות שונות. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו ורגליו וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בזרועותיה, פניה וצווארה והיא חשה כאבי ראש עזים. בהזדמנות אחרת, על רקע ויכוח, הכה המבקש את המתלוננת בידיו וברגליו וגרם לה לשפשופים, נפיחות וכאבי ראש. במועד נוסף, הכה את המתלוננת במכת אגרוף בגבה. ובהזדמנות נוספת אחז בצווארה בחוזקה, עד שהתקשתה לנשום, ואיים עליה שיהרוג אותה. בהמשך, שחרר אחיזתו, תפס בשיערה וגררה אל הסלון, שם הכה אותה בראשה באמצעות נעל, בעט בה והכה אותה בידיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים והמטומות. נקבע שהמתחם נע בין מע"ת ל- 12 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש גזר על המבקש 10 חוד' מע"ת והתחייבות. בערעור המדינה על קולת העונש, קבע המחוזי כי המתחם שנקבע הולם בנסיבות העניין אך החמיר עונשו ל- 7 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

בש"פ 713/15 גור **אריה נ' מדינת ישראל** (5.2.15), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית כלפי אשתו. המבקש אחז בידה ודחפה לעבר הרצפה עד שנפלה על ברכיה. כתוצאה מכך נגרמו לה, שטף דם, אדמומיות ורגישות בברך שמאל ושטף דם בידה. נגזרו על המבקש 6 חוד' מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו בבית המחוזי ובעליון נדחו, לרבות בקשתו למשפט חוזר.

רע"פ 2602/14 גובנה **נ' מדינת ישראל** (4.5.14). תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בימ"ש גזר עליו 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש מאסר בפועל, מע"ת. ערעור המשיבה על קולת העונש התקבל. במחוזי נקבע כי מתחם העונש הראוי נע בין 6 חוד' מאסר ל- 18 חוד' מאסר והחמיר עונשו של המבקש ל- 7 חוד' מאסר בשל נסיבות מיוחדות. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

רע"פ 7575/13 אינדלקאו **נ' מדינת ישראל** (7.11.13), תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף את אשתו והכה אותה בפניה באמצעות ידיו. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש בדמות המטומות מתחת לעיניה. למבקש עבר פלילי באותן העבירות. תסקירי שירות המבחן בעניינו נמצאו

- שליליים. בימ"ש גזר על המבקש 8 חוד' מאסר בפועל ו- 6 חודשי מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
- רע"פ 7720/12 פלוני נ' **מדינת ישראל** (12.11.12). תקיפת בן משפחה הגורמת חבלה ממשית, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש. עקב מחלוקת שנתגלעה בין המבקש לבת זוג, הוא תפס פניה בידיו, אחז בחוזקה בצווארה ובסנטרה, משכה בשיערה והפילה ארצה. לאחר מכן, הכה המבקש ברכב את אחד מילדיו בפניו ובראשו, וכשלא חדלו לשחק בחגורות הבטיחות, נטל המבקש את אחת מהן והכס בה. המבקש החזיק במשרה בגוף ציבורי ולכן בוטלה הרשעתו והוטל עליו צו מבחן למשך 18 חוד'. המחוזי קיבל ערעור המשיבה והחזיר להמשך דיון בבימ"ש השלום שגזר עליו צו מבחן למשך 18 חוד', מע"ת למשך שנה ושל"צ בהיקף 200 ש"ע. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.
- רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (10.03.11) תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית ואיומים. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בחזה ובראשה, סטר לה ואחז בצווארה. עוד איים על המתלוננת בפגיעה בגופה כשהתקרב אליה בלילה, עת שנכנסה למיטתה, כשהוא אחז בסכין ואיים שירצח אותה. במועד אחר, הפיל אותה על הרצפה, דרך על ראשה, הכה ושרט אותה בידיו בחזה ובכתפיים, ובאמצעות מטאטא ברגליה, בכך גרם לה חבלות רבות. בימ"ש גזר על המבקש 6 חוד' מאסר לריצוי בעבודות שירות, 12 חוד' מע"ת, התחייבות וקנס. התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש במחוזי ועונשו של המבקש הוחמר ל- 12 חוד' מאסר בפועל. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.
- רע"פ 8279/08 **חיגי'אזי נ' מדינת ישראל** (05.10.08). תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות מחמירות. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו, בראשה ופניה בפרק זמן של כ-5 חוד'. כתוצאה מכך ראייתה טושטשה. בימ"ש גזר על הנאשם שנת מאסר בפועל, מע"ת. ערעורים במחוזי ובעליון נדחו.
- 10. לאור כל המפורט לעיל, אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** נע ממאסר מותנה ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל.
- 11. במקרה דנן לא קיימים שיקולים המצדיקים סטייה לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- 12. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:
 - לקחתי בחשבון שהנאשם בחר לקחת אחריות ולהודות באשמה.
 - לקחתי בחשבון את הרשעותיו הקודמות של הנאשם. הנאשם יליד 1985 לחובתו 4 הרשעות קודמות, אחרונה משנת 2011.
 - לקחתי בחשבון כי הנאשם נשפט בין היתר לעונש מאסר בגין עבירה דומה בשנת 2011 וכי יכול היה לצרף תיק זה (ולדברי בא כוחו אף סבר שהתיק צורף).
 - לקחתי בחשבון שחלפו כמעט 7 שנים ממועד ביצוע העבירה וכי מזה 6 שנים לא נרשמו הרשעות חדשות.
 - לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שעולות מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה, את מצבו הבריאותי של הנאשם שהתדרדר עם השנים כפי שנשקף מהמסמכים הרפואיים שהוגשו, מהם עולה כי הנאשם סובל משלל מחלות. מהתיעוד הרפואי עולה כי הנאשם הפסיק בשתיית אלכוהול לפני

מספר חודשים, דבר שהוביל להתקף אפילפטי ולקשיים נוספים (קשיי שינה ואחרים). לקחתי בחשבון את מצבו הכלכלי שהחמיר, בין היתר עקב פיטוריו בשל ירידת כושר עבודה, את העובדה שמצוי בהליכי כינוס.

- לקחתי בחשבון ששירות המבחן לא בא בהמלצה שיש בה כדי למזער הישנות העבירה בעתיד.
- לקחתי בחשבון את שיקולי ההרתעה בגדרו של המתחם.

13. לאחר ששקלתי כל אלה, מצאתי הצדקה בזו הפעם, להימנע מלהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, עם זאת יוטל על הנאשם מאסר מותנה מרתיע אשר יהווה תמרור אזהרה מפני מעידה נוספת בעתיד.

עונשו של הנאשם:

14. לאור כל האמור, מצאתי לנכון ולמידתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ב. מאסר על תנאי בן 5 חודשים למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 3000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע וזאת למשך 3 שנים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות עוד היום, אחרת יאסר למשך 15 יום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ככל שקיימים מוצגים - יושמדו.

ניתנה והודעה היום כ"ו אלול תשע"ז, 17/09/2017 במעמד הנוכחים.